

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Markem Eichlerem
sídlem S. K. Neumanna 2052, 407 47 Varnsdorf

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2023, č. j.: MV-150318-6/OAM-2022

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2023, č. j.: MV-150318-6/OAM-2022, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10 200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2023, č. j.: MV-150318-6/OAM-2022, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Přijímacího střediska cizinců Zastávka ze dne 19. 7. 2022, č. j.: CPR-20525-21/ČJ-2022-931200-SV, jímž bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 6 měsíců; dále bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí konstatováno, že se dle závazného stanoviska vydaného podle ustanovení § 120a z.p.c. na žalobce nevztahují důvody znemožňující jeho vycestování; doba k vycestování byla žalobci stanovena v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že nebyla dostatečně posouzena doba jeho nelegálního pobytu, kterou nelze počítat ode dne zamítnutí odvolání ve věci prodloužení zaměstnanecké karty, správní orgány mu byly povinny vydat výjezdní příkaz, neoprávněný pobyt je třeba datovat až od okamžiku, kdy by uplynula doba stanovená výjezdním příkazem, bude-li navíc vyhověno žalobě v jeho pobytové věci, bude jeho pobyt legální ex tunc a uložené správní vyhoštění bude zcela bezpředmětné, správní orgán měl zvážit uložení povinnosti opustit území. Žalovaný se nedostatečně vypořádal s nepřiměřeností správního vyhoštění ve vztahu k jeho soukromému a rodinnému životu. Forma i délka uloženého opatření jsou zcela nepřiměřené.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené i prvoinstanční rozhodnutí je zákonné, obě rozhodnutí jsou též řádně odůvodněna a podložena dostatečnými podklady, žalobce pobýval v České republice nelegálně zhruba tři měsíce, správní vyhoštění je logickým důsledkem takového jednání, žalobní námitky jsou totožné s námitkami odvolacími, s nimiž se vypořádal v napadeném rozhodnutí, zásah do žalobcova soukromého a rodinného života je přiměřený, délka správního vyhoštění byla stanovena při dolní hranici zákonného rozpětí, nelegální pobyt trval od data pravomocného zamítnutí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty, výjezdní příkaz nelze považovat za oprávnění k pobytu, jsou-li splněny podmínky pro správní vyhoštění, správní orgány jej musí uložit. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 3. 7. 2022 se žalobce dostavil do přijímacího střediska a požádal o mezinárodní ochranu, dne 14. 4. 2022 nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla zamítnuta jeho žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, od té doby nebyl zjištěn žádný titul, který by jej opravňoval k pobytu na území České republiky (úřední záznam ze dne 3. 7. 2022, č. j.: CPR-20525-1/ČJ-2022-931200-SV).
6. Dne 7. 7. 2022 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 z.p.c. (oznámení o zahájení správního řízení, č. j.: CPR-20525-2/ČJ-2022-931200-SV).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

7. V rámci svého výsledku dne 7. 7. 2022, z něž byl vyhotoven protokol, č. j.: CPR-20525-11/ČJ-2022-931200-SV, žalobce mj. uvedl, že do České republiky přicestoval roku 2017 na pracovní vízum, roku 2018 požádal o prodloužení pracovního víza, čemuž nebylo vyhověno, dostával překlenovací víza, následně mu bylo vydáno výjezdní vízum a stejný den požádal o mezinárodní ochranu, řízení o mezinárodní ochraně bylo ukončeno roku 2021, odvolání v druhém řízení o prodloužení zaměstnanecké karty dopadlo v jeho prospěch, posléze dostával překlenovací víza, při podání poslední žádosti o překlenovací vízum v dubnu 2022 mu bylo řečeno, že na něj již nemá nárok, cestovní doklad někde zapomněl, až se vrátí na adresu pobytu, bude jej hledat, už jednou ho ztratil a potom zase našel, v cestovním dokladu měl vylepené překlenovací vízum s platností asi do 9. 4. 2022, pracoval do roku 2019, pak už ne, jelikož nevěděl, zda může, dosud o nelegálním pobytu nevěděl, řízení o správním vyhoštění s ním dosud vedeno nebylo, nevěděl, že nejpozději dne 14. 4. 2022 byl povinen vycestovat, neoprávněnosti pobytu si je vědom, ale zjistil to až dnes.
8. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 6. 2022, č. j.: 55 A 30/2022 – 42, nebyl přiznán odkladný účinek žalobě, jíž se žalobce bránil proti zamítnutí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty.
9. Následně vydal prvoinstanční orgán (Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců Zastávka) ve věci rozhodnutí ze dne 19. 7. 2022, č. j.: CPR-20525-21/ČJ-2022-931200-SV, jímž žalobci uložil správní vyhoštění a stanovil dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 6 měsíců, rovněž neshledal důvody dle ustanovení § 179 z.p.c. znemožňující žalobcovo vycestování; doba k vycestování byla stanovena na 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
10. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které posléze doplnil. Rozhodnutí seznal nepřezkoumatelným a předčasným, nebylo dostatečně zjištěno období neoprávněného pobytu, nebyly zkoumány důvody pro neoprávněný pobyt, nedošlo ke zkoumání všech podkladů, správní orgán si nevyžádal spis o řízení ve věci prodloužení zaměstnanecké karty, uložené opatření je též nepřiměřené ve vztahu k jeho soukromému a rodinnému životu, správní orgán se daným aspektem nezabýval dostatečně.
11. Dne 27. 3. 2023 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Soud ve věci rozhodl při jednání. Žalobcův zástupce především brojil proti neuložení výjezdního příkazu žalobci po skončení legálního pobytu, rovněž upozornil na zrušení podkladového rozhodnutí o neprodloužení žalobcova pobytu, což dokládal rozsudkem krajského soudu, napadené rozhodnutí navrhl zrušit. Žalovaný se s žalobou neztotožnil, setrval na svých tvrzeních a žalobu navrhl zamítnout.
14. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.*

smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.

15. Podle ust. § 50 odst. 1 písm. b) z.p.c. *výjezdní příkaz je doklad, který z moci úřední uděluje, ministerstvo po zrušení nebo uplynutí platnosti dlouhodobého víza, po zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, pokud uplynula platnost víza, po zrušení nebo zániku platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu, po zrušení přechodného pobytu občanu Evropské unie, po ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie nebo po ukončení poskytování ochrany na území podle zvláštního právního předpisu.*
16. Podle ust. § 50 odst. 3 z.p.c. *výjezdní příkaz opravňuje cizince k přechodnému pobytu na území po dobu, která je nezbytná k provedení neodkladných úkonů, a k vycestování z území; v době jeho platnosti není cizinec za pobytu na území oprávněn podat žádost o udělení dlouhodobého víza nebo povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, s výjimkou žádosti podané podle § 33 odst. 1 a § 42e. Platnost výjezdního příkazu zaniká vycestováním cizince z území.*
17. Podle ust. § 50 odst. 4 z.p.c. *není-li dále stanoveno jinak, doba přechodného pobytu cizince na výjezdní příkaz nesmí být delší než 60 dnů, dobu pobytu stanoví a ve výjezdním příkazu vyznačuje policie, Ministerstvo zahraničních věcí nebo ministerstvo.*
18. Zásadní žalobní námitkou bylo tvrzení chybného určení délky žalobcova neoprávněného pobytu, jelikož mu měl být vydán výjezdní příkaz, který by jej po určitou dobu opravňoval k pobytu na území České republiky.
19. Soud námitku shledal důvodnou. Ustanovení § 50 odst. 1 z.p.c. skutečně předpokládá obligatorní uložení výjezdního příkazu po skončení oprávněnosti pobytu, a to z moci úřední. Žalobce tudíž nemusel být nikterak činný, aby mu byl výjezdní příkaz uložen. Zároveň výjezdní příkaz opravňuje svého držitele k pobytu na území, tzn. dobu, po niž cizinec pobývá na území na výjezdní příkaz, není dobou nelegálního pobytu. V důsledku uvedeného byla žalobci chybně spočtena doba neoprávněného pobytu, jelikož mu nebyl v rozporu s právními předpisy po pravomocném zamítnutí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty vydán výjezdní příkaz. Soudu proto nezbylo než napadené rozhodnutí shledat nezákonným.
20. Stejný právní názor zaujal v obdobné věci i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 1. 2018, č. j.: 2 Azs 288/2017 - 22, jenž konkrétně v první právní větě uzavřel: „*Příslušný orgán je ve všech případech, na něž dopadá § 50 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, povinen z vlastní iniciativy vydat výjezdní příkaz.*“
21. S ohledem na neuložení výjezdního příkazu byla chybně určena délka žalobcova neoprávněného pobytu, což bránilo soudu v přezkumu dalších žalobních námitek týkajících se přiměřenosti uloženého opatření i jeho délky.
22. Soudu byl výsledek řízení zřejmý z podkladů obsažených ve správním spisu, nepotřeboval proto provádět další dokazování. Pro nadbytečnost neprovedl ani rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 4. 2023, č. j.: 55 A 30/2022 - 70, předložený na jednání, kterým bylo dokládáno zrušení podkladového rozhodnutí o neprodloužení žalobcova pobytu; bude na žalovaném, aby se v novém řízení k uvedenému rozsudku vyjádřil.
23. Ze všech výše uvedených důvodů soud podle ustanovení § 78 odst. 1 a 4 s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

24. V novém řízení žalovaný přihlédne, že měl být žalobci po skončení oprávněného pobytu vydán výjezdní příkaz, čímž by byla významně zkrácena délka žalobcova neoprávněného pobytu, navíc by byl jeho vydáním žalobce varován a hrozcí neoprávněný pobyt by si včas uvědomil. Žalovaný taktéž vezme v potaz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 4. 2023, č. j.: 55 A 30/2022 – 70, a s jeho vydáním se vyrovná.
25. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy celkem 9 300 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu a účast na jednání) a náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Náhrada nákladů nebyla zvýšena o částku odpovídající DPH, neboť nebylo prokázáno, že by byl zástupce v současnosti plátcem DPH. Celková výše nákladů řízení žalobce tudíž činí částku 10 200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. května 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.